

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

9. ČÍSLO / XXXIII. ROČNÍK

24 Kč • 1,10 €

2. BŘEZNA 2025

Z obsahu:

Duch Svatý a křesťanská naděje

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 11. prosince
2024, Řím, aula Pavla VI.

- strana 2 -

Poklad srdce

Zamyšlení nad
liturgickými texty
8. neděle v mezidobí
(cyklus C)

Bratr Amadeus

- strana 3 -

Svatý Olegarius

Libor Rösner

- strana 4 -

Duchovní boj

Podle knihy Sv. Atanáše:

Život sv. Antonína

- strana 6 -

„Královna katakomb“

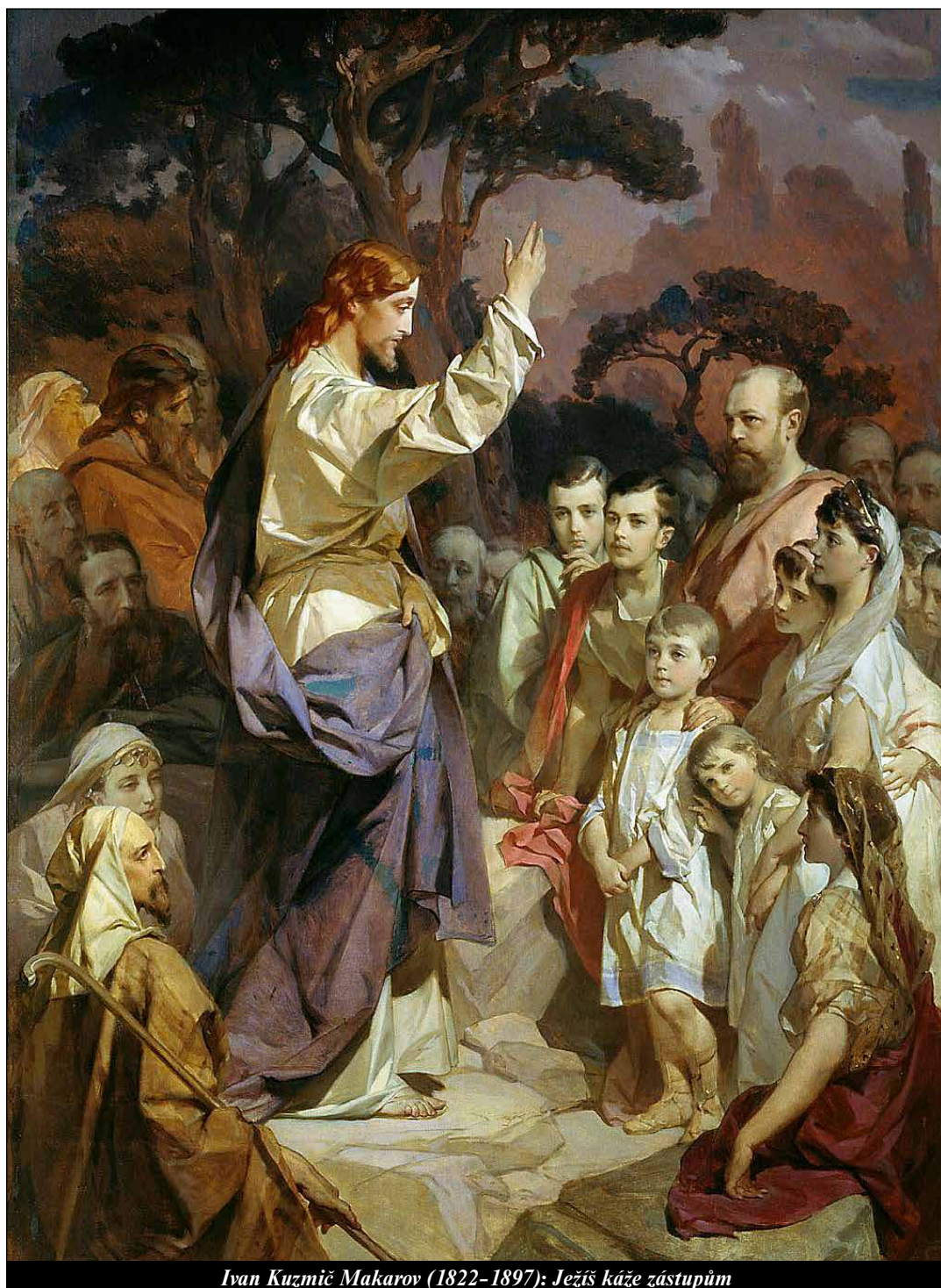
v dnešní době

- strana 8 -

Chléb svaté Zity (11)

Silvia Koscelanská

- strana 11 -

Ivan Kuzmič Makarov (1822-1897): Ježíš káže zástupům

Duch Svátý a křesťanská naděje

Katecheze papeže Františka při generální audienci 11. prosince 2024, Řím, aula Pavla VI.

Zj 22,17.20

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Dostali jsme se na závěr našich katechezí o Duchu Svatém a církvi. Toto poslední zamyšlení věnujeme názvu, který jsme dali celému cyklu, totiž: „*Duch a nevěsta. Duch Svátý vede Boží lid k Ježíši, naší naději*“. Tento název odkazuje na jeden z posledních biblických veršů v knize Zjevení, kte-

rý praví: „Duch a nevěsta volají: »Přijď!«“ (Zj 22,17) Komu je tato výzva určena? Je adresována vzkříšenému Kristu. Svátý Pavel (srov. 1 Kor 16,22) i *Didaché*, spis z apoštolských dob, totiž dosvědčují, že při liturgických shromážděních prvních křesťanů zaznívalo v aramejštině zvolání „*Maràna tha!*“, což znamená „Přijď, Pane!“. Je to modlitba ke Kristu, aby přišel.

V této nejstarší fázi mělo toto zvolání pozadí, které bychom dnes označili

za eschatologické. Vyjadřovalo totiž vroucí očekávání Pánova slavného příchodu. Toto zvolání a očekávání, které vyjadřuje, v církvi nikdy nezaniklo. I dnes při mši církev hned po konsekraci hlásá Kristovu smrt a vzkříšení a „*čeká na jeho příchod*“. Církev očekává Pánův příchod.

Toto očekávání Kristova konečného příchodu však nezůstalo jediné a osamocené. Připojilo se k němu také očekávání

Pokračování na str. 5

Naděje – téma letošního jubilejního roku, které se do značné míry odráží i v tomto čísle Světla. Položme si otázku: Jsme poutníci naděje? A co, nebo spíše kdo je předmětem naší naděje? Je důležité častěji přezkoumávat, k čemu se upíná náš duchovní zrak – vždyť s tím je spjata také spása naší duše. My, katoličtí křesťané, jsme svoji naději vložili do Pána Ježíše Krista, Božího Syna, který pro naši spásu prolil svou krev při bičování, trním korunování a na kříži a vše završil svým zmrtvýchvstáním. Tak zlomil moc hříchu a smrti a otevřel cestu k návratu do domu Otcova všem lidem. Dílo spásy však pokračuje v každém z nás: i když Kristus Pán jednou provždy zvítězil nad ďáblými pouty, a tedy je spása všeobecná, je spása také individuální záležitostí. Neboť jak víme, záleží na jednotlivci a jeho přijetí Boha za svého Pána, zda také jeho duše jednou zakusí trvalé ovoce blaženého patření na Boží tvář v nebeském království.

Je před námi Popeleční středa a po roce se opět otevírá náruč doby postní. Znovu slyšíme výzvu, abychom obnovili, posílili, podle pravdy a v pokoře srdce narovnali svůj vztah k Otci, Synu a Duchu Svatému. V roce, v němž nás provází *naděje*, se můžeme více ve svých postních rozjímáních zaměřit na to, s čím jako křesťané přicházíme do tohoto světa: ať už jako katolická církev, anebo jako její jednotlivé údy, kterými jsme my sami. V obou případech je základní od-

Editorial

pověď stejná: měli bychom vyzařovat naději v ukřižovaného a vzkříšeného Božího Syna, Vykupitele lidského pokolení. Jak říká papež František ve své katechezi, nestačí se spokojit s tím, že máme naději, ale máme být rozsevači naděje. A to budeme jen tehdy, když bude tato naděje pevně zakotvená v našich srdcích: „Jeho ústa mluví to, čím přetéká srdce,“ zní Ježíšova slova v dnešním evangeliu. Nemylme se, naši posluchači a pozorovatelé našeho křesťanského života často velmi rychle a dobře rozpoznají, zda k nim nemluvíme falešnou řečí... A což teprve Bůh, který vidí do hloubi naší duše!

Svátý Antonín (251–356), který žil na poušti, byl skvělým rádcem pro duchovní boj, v němž každodenně zápasíme s ďáblem o spásu své duše. (str. 6–7) Říká, že chceme-li ďábla pokořit, máme myslet na Pána a těšit se radostnou nadějí. Čili je velmi důležité, kam se ubírají naše myšlenky: budou-li upřeny ke Kristu Vykupiteli, ďábel v nich bude stěží hledat místo, ledaže bychom mu to ve své slabosti a hříšnosti dovolili my sami. To se snadno řekne, nejeden namítne, ale jak mám své myšlenky „udržet na uzdě“, když všude kolem mě je tolik podnětů a jsem nucen přemýšlet o tolika jiných věcech? Mám snad vyjít na poušť? ... Ano, vyjděme na poušť: ztišme se ve svém nitru, snažme se co nejví-

ce oprostít ode všeho, co je „nutné“ vyřešit, ale pro spásu naší duše a pro náš vztah s Pánem, který je naší nadějí, to není vůbec podstatné. Jestliže to dokážeme, pak budou nejen naše srdce, ale i slova a skutky hlásat radostnou zvěst o Božím království.

Tím se dostáváme od naší osobní spásy ke spásě druhých a k tomu, jakým způsobem hlásá naději vloženou do svého božského Zakladatele katolická církev. Každý jednotlivý úd nese svůj díl zodpovědnosti. Na druhou stranu nemůže konat za jiný úd, ale je v jeho silách, aby se za ostatní údy modlil a svojí vlastní svatostí života je povzbuzoval k lepšímu životu z víry. Žel, je třeba přijmout jako tvrdou realitu také to, že ne každý člověk je schopen patřičné nápravy – pro zatvrzelost svého srdce. Neznamená to ovšem, že již žádná šance neexistuje. Podívejme se na dění kolem sebe, a jistě najdeme spoustu dobrého, Pánu Bohu milého, a to třeba jen proto, že se najde byť jen hrstka těch, kdo najdou odvahu zasadit se o Boží věc. To je naděje! Také zatvrzelé srdce může dojít k obrácení, i vlašná víra zahoří silnějším plamenem... – potvrzuje to i bezpočet příběhů návštěvníků Priscilliných katakomb v Římě. (str. 8–10) A to nás směřuje k závěrečné otázce: Jak moc zaostávám se svojí odvahou postavit se za křesťanské hodnoty za odvahou svatých mučedníků?

Daniel Dehner

Ježíšovo „kázání na rovině“ se chýlí ke konci. V závěru svého zásadního poselství tě chce Ježíš varovat před velkým nebezpečím, které by mohlo ohrozit tvé duchovní úsilí.

To, co uslyšíš od Pána, nebude lichotit tvým uším, ale může velice posloužit tvému dobru. Připrav se proto tím, že s přispěním Božího Ducha vzbudíš v sobě touhu po pravé pokoře a důvěře v Pána.

Božský Mistr tě upozorňuje na to, že tvůj duchovní život se rozvíjí nejen mezi tebou a tvým Bohem, ale i mezi tebou a tvými bližními. Nevytvoříš si správný vztah ke svému Otci, dokud nenajdeš správný vztah ke svým bratrům. Právě na tomto poli tě nejvíce ohrožuje ten nejzákladnější nepřítel, jakým je tvoje sebeláska.

Pravidla správného jednání ti Pán nedělá proto, abys tak získal klíč, podle kterého máš posuzovat své okolí a stát se pro druhé neúprosným soudcem. Budoucí předmětem tvé pozornosti především ti druzí, vystavuješ se nebezpečí, že ztratíš ze zřetele sama sebe. Začneš si zakládat na svém bystrozraku, kterému neunikne ani tříška na tvých bratrích, a dříve než se naděješ, stane se pro tebe z těchto třísek těžký trám ve tvém vlastním oku, který tě obtíží a nebezpečně otupí tvůj vnitřní duchovní zrak. Pro takový trám ti může zcela uniknout fakt, jak v naprostém rozporu se skutečností rosteš ve svých vlastních očích jen díky tomu, že před tvým soudem kdekdo neobstojí. Ani ti nepřijde na mysl rozporuplný postoj: dokážeš být na jedné straně tak shovívavý k sobě, a na druhé straně tak náročný k těm druhým.

K tvé spravedlnosti nepostačí, že víš dobře, co je správné; necvičíš se v ní tím, že soudíš druhé, ona nijak neroste na pozadí chyb a nedostatků, které dokážeš rozpoznat a vytknout svým bližním. Víš, kdy ti skutečně a upřímně půjde o spravedlnost? Až uvítáš s radostí, kdykoliv ti někdo jiný poukáže na tvé třísky a na tvůj trám. Pokud tě však takový podnět ze strany tvých bratrů naplňuje nelibostí a nevolí, je to proto, že se ti tak ve skutečnosti odkrývá, jak zkraslený je obraz, který chováš o sobě, a tím i o druhých právě proto, že nevnímáš trám ve svém oku. Nedomnělnost, kterou se chceš ohradit, je neklamným důkazem, jak velice miluješ svůj vlastní sebeklam živěný dvojí nespravedlností: jednou, která lichotí so-

Poklad srdce

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Ústa mluví to, čím srdce přetéká.

bě, a druhou, která křivdí druhým. Neboť kdybys chtěl být opravdu spravedlivý, připadalo by ti samozřejmě, že druzí mají právo na stejnou míru shovívavosti, jakou chováš sám k sobě a která umí tak dovedně omlouvat, ale ty si zasloužíš stejnou přísnost, s jakou přistupuješ k druhým. To je ona stejná *míra*, o které mluví Pán. Kdykoliv tě to svádí stát se soudcem bližních, uvědom si nejdříve, že ON sám se zastane všech, které si dovolíš soudit podle sebe, až ty jednou staneš před jeho spravedlností.

Je však ještě jiná shovívavost, kterou bys naopak mohl těžce ublížit svým bližním. Jestliže ti Bůh svěřil druhé, abys je vedl k němu, odpovídáš před Pánem za každý jejich krok, který učiní nesprávným směrem proto, že tvá slepá shovívavost nedbala na to, jak bloudí. To je pole, kde máš uplatnit opravdovou horlivost. Jak? Že uděláš všechno, abys sám dobře viděl cestu, která vede k Pánu, tedy abys hledal Pána, nikoliv sebe. A po této cestě máš pak kráčet jako první. *Může vést slepý slepého?* Ten, koho Otec svěřil do tvé péče, vkládá v tebe důvěru, že se může na tebe spolehnout. Měj proto na paměti, že každý bludný krok, který učiníš, protože přes trám ve svém oku nevidíš, ohrožuje nejen tebe, ale i jeho, že *oba spadnete do jámy*.

Abys mohl splnit Bohem svěřený úkol stát bližnímu po boku na místě tvého Mistra jako učitel, musíš se všemožně vynasnažit, aby ses *dokonale vyučil*. Máš tedy mnoho důvodů obrátit všechnu svou pozornost především ke svým vlastním nevědomostem, nedostatkům a chybám. *V tom se nedej zviklat a vynakládej hodně úsilí v díle Páně. Tvoje námaha není marná, když ji konáš ve spojení s Pánem.*

Neboť kdykoliv káráš nebo napomínáš, z tvého srdce bude přetékat vždy to, čím je naplněno. Je-li to nepřiznaná sebeláska, za kterou se tak dovedně skrývá pýcha, bude to tak či onak zaobalené sebezprosazování, které bude vůči druhým

Liturgická čtení

1. čtení – Sir 27,5–8 (řec. 4–7)

V sítu, kterým se třese, zůstane smetí, právě tak zůstane vina na člověku, když je prozkoušen. V peci se osvědčí nádoba od hrnčíře, člověk se osvědčí, když s ním mluvíš, ovoce ukáže, jak byl strom pěstěn, právě tak slovo vyjádří myšlenky lidského srdce. Nikoho nechval, než ho vyzkoušíš, tak se totiž osvědčí člověk.

2. čtení – 1 Kor 15,54–58

Bratři! Až toto tělo porušitelné vezme na sebe neporušitelnost a toto tělo smrtelné vezme na sebe nesmrtelnost, potom se vyplní to, co stojí v Písmě: „Vítězně je smrt navždy zničena! Smrti, kdepak je tvoje vítězství? Smrti, kdepak je tvůj bodec?“ Ten bodec smrti je hřích, a hřích zase čerpal svou moc ze Zákona. Ale Bohu díky! On nám popřává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista. Proto buďte pevní, moji milí bratři, nechte se zviklat a pilně pokračujte v díle Páně. Víte přece, že vaše námaha není marná, když ji konáte ve spojení s Pánem.

Evangelium – Lk 6,39–45

Ježíš řekl učedníkům přirovnání: „Může slepý vést slepého? Nespadnou oba do jámy?

Není žák nad učitele; když se dokonale vyučí, bude jako jeho učitel.

Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve vlastním oku nepozoruješ?

Dokončení na str. 12

nespravedlivé a často zraňuje, protože v takovém případě nejde o věc Páně, ale pouze tvoji. *Každý strom se pozná po svém ovoci. Z trní se nesklízejí hrozny. Naplní své srdce beze zbytku láskou k Ježíši, tak abys jej viděl v každém svém bratru, a tato láska se bude přelévat i do tvých slov. Jen z *dobrého pokladu* můžeš vydávat to, co je dobré, a budeš tak slovem i skutkem hlásat, jak *spravedlivý je Pán, v němž není nepravosti*. Pokoř se před ním, a on tě uzdraví a poznáš, jak *dobré je chválit ho a opěvovat jeho jméno*⁽¹⁾.*

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Ž 92,2.

Svatý Olegarius

Na první pohled by mohl člověk říct, že má co do činění s protekčním synem z privilegované rodiny, jenž se díky urozenému původu těšil ze zářné kariéry. Je sice pravda, že díky postavení svého rodu sbíral církevní hodnosti jednu za druhou, především se však v každé z nich plně etabloval a stal se jednou z nejvýraznějších postav španělské církve ve středověku. To už mu nezajistil vynikající původ, nýbrž jeho vynikající osobnost ozdobená všemožnými atributy svatosti. Svátý Olegarius z Tarragony, známý také jako Ollegarius Bonestruga, Ollegarius z Barcelony, Olaguerand, Oldegar, Olegari, Oligarius, Oleguer, Olegario či Ollegario...

Na svět přišel Olegarius kolem roku 1060 v Barceloně. Jeho otec byl osobní sekretář barcelonského hraběte Ramona Berenguera I., což znamenalo výsadní postavení v zemi. Matka Giulia zase pocházela z řad vysoké gótské šlechty.

Otec Olegariovi předurčil církevní kariéru a zahájit ji měl ve svých deseti letech coby řádný kanovník barcelonské katedrály. Ve škole při ní přidružené nabyl vzdělání, ve svém čase se stal knězem a posléze proboštem barcelonských kanovníků. Později stanul v čele kanonie Sant Adrià de Besòs (1095) a ještě později (1113) byl jmenován převorem augustiniánského kláštera Saint-Ruf (Svatý Rufus) v Avignonu.

V této pozici Olegariova hvězda poprvé výrazně zazářila na nebi mezinárodní politiky – podařilo se mu dojednat spojenectví Pisánské republiky, království Cagliari, hrabství Provence a Barcelony namířené proti almorávidským⁽¹⁾ pirátům sídlícím na Baleárských ostrovech a přepadajícím čas od času nejen tyto nyní již spojence.

Olegarius též vstoupil do bratrstva San Pedro de la Portella, což může rovněž posloužit jako důkaz o jeho osobní zbožnosti. Psal se rok 1116 a hrabě Ramon Berenguer III. jej jmenoval barcelonským biskupem. Možná přihlédl i k jeho původu, každopádně Olegarius měl už po padesátce a byl svou činností nepřehlédnutelný. Sám sice tento post přijmout nechtěl, raději by zůstal v klášteře, nicméně příkaz papeže Paschala II. ho přiměl stanovisko změnit. Biskupské svěcení přijal v katedrále v Maguelone v Provence, rok nato odjel do Říma, aby zde podle zavedeného zvyku holdoval papeži, kterým už byl Gelasius II.

V té době též ještě doznívala nadevše skvostná clunyjská reforma a Olegarius patřil k jejím horlivým propagátorům jak v kláštorech, v nichž působil, tak také ve své diecézi. Účastnil se několika synod – v Toulouse v roce 1119, v Reměši v roce 1120, v Narbonne v roce 1129, v Clermontu v roce 1130 a znovu v Reměši v roce 1131.

Nemohl chybět ani na prvním lateránském koncilu v roce 1123, na němž byl mimochodem jmenován legátem a late-re, tj. přímým zmocněncem papeže, nad křížovou výpravou v Novém Katalánsku, tedy v Tarragonské provincii – nejjižnější části Katalánska.

Nikoho to asi nijak zvlášť neudivilo, od roku 1118 nosil pallium tarragonských arcibiskupů, do toho mu Gelasius II. dopředu udělil svrchovanost nad diecézí se sídlem v Tortose, kterou plánoval dobýt, jakmile toto město dobytou křesťanská vojska na muslimských uchvatitelích.

Jenže výše zmíněná křížová výprava proti Almorávidům dopadla neslavně. Ramon Berenguer III. sice získal Tortosu, leč v roce 1123 odešel z bitvy u Corbinsu poražen almorávidským vojevůdcem jménem Abd Alláh ibn Ijád, jenž dobyl i důležitou Laridu. Biskup Olegarius reagoval na tuto katastrofu kající poutí do Svaté země, kterou započal roku 1124. Pobýval v Antiochii, přál si zde zůstat více času, avšak musel se vrátit nazpět, protože už déle nemohl nechat svěřenou diecézi bez své pastýřské péče.

Do obnovy zejména zbídačené arcidiecéze tarragonské se Olegarius pustil se zápallem člověka, jemuž jde o dobrou věc. Vynikal svědomitou pastorační činností namířenou na obnovu svěřené církevní provincie. Podporoval kolonizaci zdejší krajiny, lákal sem i rytíře, kteří

*Svatý Olegarius,
barcelonská katedrála*

by hájili nepevnou hranici s Almorávidy. Začal též chystat křížovou výpravu proti muslimským nepřátelům, podařilo se mu kvůli tomu usmířit i některé rozhádané šlechtice. Roku 1134 Olegarius pomohl usadit se v katalánské zemi řádu templářů, „aby sloužil Bohu a bojoval v naší zemi“, čímž získal důležitý trumf, neboť nikoho se vyznavači islámu nebáli tak, jako členů tohoto vojenského řádu. Nakonec se mu podařilo v diecézi vrátit katolické církvi znovu původní sílu a vitalitu.

Také na Pyrenejský poloostrov dorazily ozvuky boje o investituru mezi papežem a cisařem. Olegarius stanul pochopitelně na papežově straně, přesněji řečeno na straně Inocence II. V té době byl totiž i vzdoropapež vystupující jako Anakletos II. – zvolený kardinály, jimž se nelíbilo, že při Inocencově volbě bylo volitelů v červeném kardinálském purpuru málo, tudíž ji označovali za neplatnou. Spolu se sv. Norbertem a sv. Bernardem z Clairvaux hájil sv. Olegarius pravost volby a právě jeho vývody měly vliv na Anakletovo vyobcování z církve. Anakletos

sice neustoupil a zůstal vzdoropapežem až do své smrti roku 1138, pro účely tohoto článku je však důležitý pevný postoj tarragonského arcibiskupa a barcelonského biskupa Olegaria.

Ten hájil i práva svých diecézí, např. vymohl obnovu desátku z výnosů barcelonského přístavu, jež mu podle smlouvy náležely, nedávno navýšeného díky smlouvě nové, kterou osobně vyjednal s Janovskou republikou. Reformoval též klášter Santa Eulàlia u Barcelony a přeměnil jej na komunitu augustiniánských kanovníků, do toho provedl augustiniánskou reformu katalánských klášterů.

Byl blízkým rádcem barcelonských hrabat Ramona Berenguera III. (vyprovázela ho na věčnost) a Ramona Berenguera IV. a platil za vyhledávaného zprostředkovatele smíru, např. mezi Ramírem II. Aragonským a Alfonsem VII. Kastilským.

Je pokládán za jednoho z nejvýznamnějších španělských biskupů středověku, a sice i díky značnému vlivu, jaký měl na celou latinskou církev. Krom organizačních a diplomatických schopností vynikal Olegarius pokorou, hlubokou zbožností a láskou k bližním, láskou ke svěřenému stádcí, pro něž nasazoval své síly. Zásluhou Olegariova řečnického umu šlo nespočet lidí, kteří ho slyšeli kázat z kazatelny, do sebe a změnilo od základu svůj život.

Olegarius zemřel v Tarragoně 6. března 1137. Jakkoliv ho věřící ctili po staletí jako světce, oficiálně jej církev prohlásila za svatého v roce 1675 ústy papeže Klementa X.

Jeho ostatky jsou uctívány na oltáři v kapli Krista z Lepanta v barcelonské katedrále. Každoročně 6. března je tato kaple zpřístupněna veřejnosti, aby se mohla pomodlit u skleněné schránky obsahující neporušené tělo světce oblečeného do biskupského roucha.

Poznámky:

⁽¹⁾ Almorávidé, původně kočující kmeny na západní Saharě, vytvořili mezi 11. a 12. stoletím říši zahrnující dnešní Mauretánii, Alžírsko, Maroko a jižní část Pyrenejského poloostrova. Vyznávali přísnou podobu islámu, prahli po jeho očištění od nežádoucích vlivů a po jeho rozšíření v křesťanském světě. Název tvoří španělská zkomolenina arabského al-Murábitún - ti, kteří obývají ribát, tj. jakousi řádovou pevnost nebo klášter, soustavu budov, v nichž žili.

Duch Svatý a křesťanská naděje

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

jeho trvalého příchodu v současné situaci putující církve. A právě na tento příchod církev myslí především, když oživována Duchem Svatým volá na Ježíše: „Přijď!“

V souvislosti s voláním „Přijď!“, „Přijď, Pane!“ došlo ke změně, či spíše k vývoji naplněnému významem. Není adresováno pouze Kristu, ale také samotnému Duchu Svatému! Ten, který volá, je nyní také tím, k němuž se volá. „Přijď!“ je zvolání, jímž začínají téměř všechny hymny a modlitby církve adresované Duchu Svatému: »Přijď, Tvůrce, Duchu Svatý«, říkáme ve *Veni Creator*, a »Přijď, ó Duchu přesvatý« ve svatodušní sekvenci *Veni Sancte Spiritus*; a tak je tomu i v mnoha dalších modlitbách. A je správné, že tomu tak je, protože po zmrtvýchvstání je Duch Svatý skutečným Kristovým *alter ego*, tím, kdo zaujímá jeho místo, kdo ho zpřítomňuje a působí v církvi. Je to on, kdo „oznamuje, co má přijít“ (srov. Jan 16,13), a činí to žádoucím a očekávaným. Proto jsou Kristus a Duch neoddělitelní i v ekonomii spásy.

Duch Svatý je trvale prýsticím pramenem křesťanské naděje. Svatý Pavel nám zanechal tato vzácná slova: „A Bůh, dárce naděje, ať vás naplní samou radostí i pokojem ve víře, abyste prospívali v naději s mocnou pomocí Ducha Svatého.“ (Řím 15,13) Je-li církev lodí, Duch Svatý je plachtou, která ji pohání a posouvá vpřed po moři dějin, dnes stejně jako v minulosti!

Naděje není prázdné slovo nebo naše mlhavé přání, aby se věci dařily: naděje je jistota, protože je založena na Boží věrnosti jeho slibům. Proto se nazývá

teologální ctností: je totiž vnuknuta Bohem a Bůh je jejím garantem. Není to pasivní ctnost, která pouze čeká, až se něco stane. Je to výsostně aktivní ctnost, která pomáhá, aby se to stalo. Jistý bojovník za osvobození chudých napsal tato slova: „Duch Svatý je původcem volání chudých. On je silou, která je dána těm, kdo nemají žádnou sílu. On vede boj za emancipaci a plnou realizaci utlačovaného lidu.“⁽¹⁾

Křesťan se nemůže spokojit s tím, že *má* naději, musí ji také *vyzařovat*, být rozsvětačem naděje. To je nejkrásnější dar, který může církev dát celému lidstvu, zvláště v dobách, kdy se zdá, že všechno kolem nutí ke stažení plachet.

Apoštol Petr nabádal první křesťany těmito slovy: „Mějte v srdci posvátnou úctu ke Kristu jako k Pánu a buďte stále připraveni obhájit se před každým, kdo se vás ptá po důvodech vaší naděje.“ Avšak připojil doporučení: „(Čiňte tak) ale ovšem s jemností a skromností.“ (1 Petr 3,15-16) Lidi totiž tolik nepřesvědčí síla argumentů jako spíše láska, kterou do nich umíme vložit. To je první a nejučinnější forma evangelizace. A je otevřená všem!

Drazí bratři a sestry, kéž nám Duch Svatý pomáhá, abychom vždy a všude „prospívali v naději s mocnou pomocí Ducha Svatého“!

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ J. Comblin, *Duch Svatý a osvobození*, Assisi 1989, 236.

Farnost sv. Prokopa Vás zve na
ZAHÁJENÍ POUTNÍ SEZONY NA SÁZAVĚ v úterý 25. 3. 2025
(972. výročí smrti sv. Prokopa)

Program: 18.00 – poutní mše svatá v kostele sv. Prokopa (celebruje P. Tadeáš Róbert Spišák O.Praem., opat želivského kláštera) • 19.30 – setkání u čaje ve farním sále, povídání s otcem opatem. Srdečně zveme na svatoprokopskou Sázavu poutníky i návštěvníky, otevřeno máme celý rok 2025. Na pouti je možno přijíždět nejlépe po dohodě se správou farnosti Sázava. Celoročně je také otevřen prohlídkový okruh „Český patron sv. Prokop“ provozovaný farností.

Více na <https://www.sazavskyklaster.cz> a na FB: **Sázavský klášter – poutní místo sv. Prokopa**.
Kontakt: P. Radim Cigánek – farář, tel. 776 229 671 • Ivo Knížek – kastelán, tel. 777 907 980.

Duchovní boj

Eliša: „S námi je jich více.“

Texty Písma svatého nám ukazují, že náš život se odehrává mezi Božími anděly a padlými duchy. Velké lidské tragédie nelze svádět pouze na slabost nebo zlobu lidí. Spíše za tím stojí duchovní moc, která svádí, podvádí a zaplétá do hříchu, jak to potvrzuje sv. Pavel: „Zápasit totiž musíme nikoli s protivníky z krve a masa, ale s knížectvími, s mocnostmi, s těmi, kdo ovládají svět tmy, se zlými duchy, kteří obývají nebeské prostory.“ (Ef 6,12)

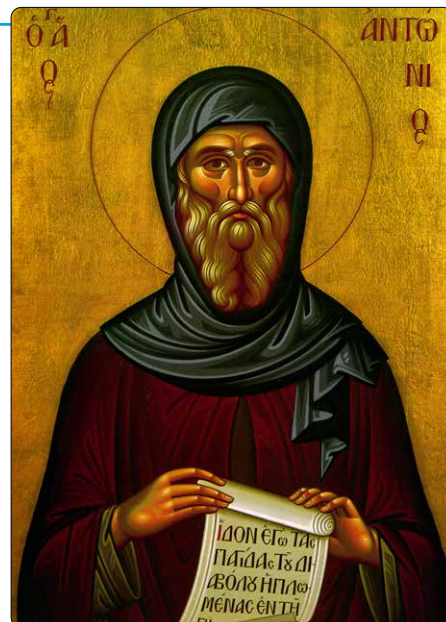
Bůh nám ovšem posílá své anděly jako přiměřenou pomoc. Nikoliv bez důvodu je jedním z hlavních titulů Hospodina ve Starém zákoně „Bůh, Pán nebeských zástupů“. Andělé tvoří Boží bojovnou moc, aby nás chránili. To je zřejmé například v životě proroka Eliši.

Syrský král vedl válku proti Izraeli a chystal na něho léčky. Ale jeho plány několikrát ztroskotaly, protože prorok Eliša oznamoval izraelskému králi plány nepříteli. Syrský král chtěl tedy Elišu během jeho pobytu v Dótanu zajmout. Nepřátelské oddíly s koňmi a vozy obkličily ve velkém počtu město během noci, takže když se prorokův sluha ráno probudil, vykřikl plný hrůzy: „Ach! Můj pane, co budeme dělat?“ On však odpověděl: „Neměj strach, neboť s námi je jich víc než s nimi.“

A Eliša se takto pomodlil: „Jahve, prosím, otevři mu oči, ať vidí.“ Hospodin otevřel sluzebníkovi oči a on uviděl: hle, hora kolem Eliši byla pokryta koňmi a ohnivými vozy. (2 Král 6,15–17)

Nepřátelský útok byl odražen, protože prorok se modlil a anděl ranil Syřany slepotou. Eliša vyšel z města a odvedl je do Samařska k izraelskému králi. Teprve když je zavedl do zajetí, opět jim otevřel oči (srov. 2 Král 6,20).

Závěr této příhody je důležitý pro všechny, kteří usilují o hluboké spojení s anděly. Izraelský král chtěl zajatce usmrtit, ale prorok byl plný mírnosti, protože byl tak spojen s Bohem. Navrhl králi, že uspořádá se zajatci hostinu a pak je propustí. Ovoce tohoto gesta bylo dlouhé období míru se Sýrií (srov. 2 Král 6,23). Jedna zbožná duše to vyjádřila takto: Mu-

Poustevník svatý Antonín

síme se snažit, abychom byli anděly milosrdenství, a nikoliv anděly Božího hněvu.

Poustevník sv. Antonín

Pouštní otcové měli bohaté zkušenosti s pravdou, že andělé jsou početnější a silnější než zlí nepřátelé. Jejich zážitky nás učí důvěře, vytrvalosti a vlídnosti vůči našim bližním. Zlý nám chce dát pocítit, že jeho síla je nepřemožitelná a strašná, a podněcuje nás k tvrdosti a brutalitě vůči nepřátelům. Andělé naopak nevystavují svou moc na odív, protože nevystupují proti nepříteli svou vlastní silou, nýbrž plní pokory v síle Boží, která nekonečně překračuje každou stvořenou sílu. Proto to nejsou mocní, kteří zahánějí v duchovním boji nepřítel na útěk, nýbrž pokorní a prostí.

Abychom tuto pravdu lépe pochopili, podívejme se na život sv. Antonína poustevníka. Původně byl zámožným mladým mužem. Jeho rodiče mu zanechali velké jmění. Když se zabýval myšlenkami, co by měl ve svém životě dělat, přišel do kostela právě ve chvíli, kdy se zde četlo evangelium o bohatém mládenci. V náhlém osvětlení (anděl!) poznal Antonín, že toto evangelium platí jemu. Prodáv své jmění, rozdělil je chudým a odebral se do samoty na poušť.

Démoni, kteří v něm poznali možného nebezpečného protivníka, ho obtěžovali všemožným způsobem. Nejdříve ho obtěžovali myšlenkami na rozdané bohatství. Pak ho trápili starostmi o jeho sestru a myšlenkami na slávu a pohodlí. Když tyto myšlenky nemohly mladé-

Ikona Pokušení svatého Antonína

ho muže od jeho cesty odradit, pokoušeli se ho zlomit představami o tvrdosti života a náročnosti ctností a sebezapírání a poukazovali na slabost lidského těla a na délku takového života v odříkání. Ďábel, zahnaný vytrvalostí svatého Antonína, sáhl k hrubší zbrani a sváděl ho dnem i nocí smyslnými pokušenými. Také sv. P. Pio dosvědčuje: „Takovými obrazy se zlý duch pokouší vlít do mého srdce nečisté myšlenky a zoufalství.“ (*Dopisy* I,33)

„Ďábel nepřestává se svým našeptáváním, a co je horšího, vnuká stále krajně dotěrné myšlenky, které mají vést ke ztrátě odvahy.“ (*Dopisy* I,87)

Svatý Antonín odrazil tyto útoky modlitbou, postem a rozjímáním o umučení Páně: *Milostí Boží jsem, co jsem.* (1 Kor 15,10) Po těchto pokušeních zkoušel ďábel použít lichotky a marnivou touhu po slávě. Antonín se pokořoval: *Hospodin je mi nakloněn, v něm mám pomocníka, změřil jsem pohledem své nepřátele.* (Ž 118,7)

I po těchto vítězstvích zachoval Antonín bdělost v modlitbě a v sebekázni. Dokonce si uložil ještě přísnější posty a těžší úkony pokání. Nebál se, že své tělo oslabí, protože věděl, že *když jsem slabý, tehdy jsem právě silný* (2 Kor 12,10).

Tehdy už to Zlý nevydržel a bál se, že Antonín naplní svou askézí celou poušť, a tak přišel jednu noc s celým zástupem démonů a zbili Antonína tak zle, že ležel beze slova na podlaze plný bolesti. Na Boží zásah přišli jeho přátelé a zmláceného Antonína odnesli do města a ošetřili. Když se v noci probрал, přinutil své přátele, aby jej opět odnesli do jeho cely na poušti.

Když byl opět sám, ačkoliv se ani nemohl postavit na nohy, zvolal k démonům: „Jsem zde opět, já Antonín; nebojím se vašich ran; i kdybyste mě ještě hůře trápili, nic mě nemůže odloučit od lásky Kristovy“ (srov. Řím 8,35). Pak začal zpívat žalm: *I když se proti mně utáboří vojsko, mé srdce se neleká.* (Ž 27,3) Následovala noc plná pekelného rámusu a hordy ďáblů všemi možnými způsoby týraly světce a zjevovaly se mu jako příšerné bestiální postavy. Ale Antonín vložil všechnu svou důvěru do Pána a vyšel z těchto zápasů vítězně.

Konečně ho Bůh zaplavil velkým světlem, ďáblové zmizeli a všechny bolesti ustaly. „Kde jsi byl? Proč jsi nepřišel hned na začátku a neukončil mé trápe-

ní?“ A hlas mu odpověděl: „Antonine, já jsem byl zde, ale čekal jsem, abych viděl tvůj zápas. Protože jsi přestál tento boj a nepodleh, budu ti hojně pomáhat a učiním tě slavným na všech místech.“

Po mnoha zkušenostech v modlitbě a duchovním boji stal se Antonín mistrem v rozlišování duchů. Na konci svého života mohl říct: „Démoni nám křesťanům velice závidí a uvádějí do pohybu všechno možné, aby nás odvedli od naší cesty k nebi, abychom nedospěli tam, odkud oni sami byli svrženi... Proto je potřebná vroucí modlitba a askeze, abychom obdrželi od Ducha Svatého dar rozlišování duchů a poznali jejich způsoby. Správný život a víra a důvěra v Boha jsou mocnými zbraněmi proti nim.“

Útok a vzeřzení démonů je plné zmatek, děje se za doprovodu úderů, hluku a křiku jako za shluku nevychovaných mladíků a lupičů. To vyvolává v duši strach, zmatek a nepořádek v myšlenkách, pocit zahanbení, odpor vůči ctnosti i askezi, bolest a úzkost až k smrti, dále pak žádostivost po zlém, zanedbávání ctností a zhoršení charakteru. Jejich přítomnost způsobuje určitý druh znepokojující temnoty, v níž se objevují matoucí záblesky, falešné pocity jistoty a jehitnosti.

Boží andělé působí naopak klid a hluboký mír, uvádějí do pokory Krista, který sám ukázal svou náklonnost k nám ubohým hříšníkům. Jejich zjevení probíhá veli-

Poustevník svatý Antonín

ce klidně a vyvolává radost a do duše vstupuje odvaha, protože s nimi je Pán, který je naší radostí, a jejich síla je síla Boží. Touha po božském a budoucím zachvacuje duši a ona se chce s nimi spojit. Světlo, které andělé přinášejí, vyvyšuje Boha, naplňuje Boží bázní a činí duši pokornou. Duši zaplavuje velká touha po Bohu a obdivuhodné osvobození od věcí tohoto světa.

Je sice pravda, jak říká Antonín, že zpočátku vyvolá přítomnost anděla úlek, ale ten se rychle změní v úctu a láskyplnou důvěru v Boha. Říká: „Když jste měli vidění, nejprve se leknete, ale strach ihned zmizí a zaplaví vás nevýslovná radost, blaho, odvaha, svěžest a řád v myšlenkách, láska k Bohu. Buďte proto plni radostné odvahy a modlete se; radost a stav klidu duše svědčí o svatosti přítomného. Tak zajásal Abrahám, když viděl Pána (srov. Jan 8,56). Jan Křtitel zajásal radostí, když zazněl hlas Bohorodičky Panny Marie.“

Nakonec nám dává sv. Antonín tuto radu pro duchovní boj: „Musíme mít odvalu a těšit se, že budeme zachráněni. Chceme ve svém nitru mít jasné vědomí, že je s námi Pán, který vymítal a potřel ďábla. Chceme uvažovat o tom, že nepřátelé nám nemohou ublížit, když je Pán s námi. Protože oni se zjevují a chovají vůči nám v souladu s tím, jaké nás potkají, a podle myšlenek, které v nás najdou, vezmou na sebe příslušnou škrabošku. Když v nás nacházejí zbabělost a zmatek, pak spěchají jako zloději, kteří najdou nestřežené místo. A to, co si o sobě myslíme, to ještě zveličují. Když nás najdou ustrašené, zbabělé a bez odvahy, ještě znásobují svým zjevením a hrozbami naši bezradnost. Když nás však svědce najde radostné v Pánu, jak přemyslíme o budoucích dobrech, o Božích darech, když uvažujeme o tom, že všechno leží v Božích rukou, že démon proti Kristu nic nezmůže a že vůbec nemá proti nikomu žádnou moc, když vidí, že duše se chrání takovými myšlenkami, pak se zahanbení odvrací. Když tedy chceme ďábla pokořit, myslíme stále na Pána a těšme se radostnou nadějí (srov. Řím 12,12).“

*Podle knihy Sv. Atanáš:
Život sv. Antonína*

*Z Maria heute 377/2002 přeložil -Iš-
(Redakčně upraveno)*

„Královna katakomb“ v dnešní době

Ve Světle č. 3/2025 jsme otiskli článek o Priscilliných katakombách a pověření péči o ně Rodinou Panny Marie. Tentokrát nás toto duchovní společenství seznamuje s novodobou historií „Královných katakomb“.

Stačí sejít dolů po schodech a uniknete ruchu města a hluku aut, abyste se v temných chodbách Priscilliných katakomb mohli ponořit do fascinující části římské historie. Zároveň vám v tomto podzemním světě jedinečným způsobem zazáří světlo víry. Je úžasné, jaký hluboký dojem o počátcích křesťanství v Římě budete mít během sotva hodinové procházky tímto labyrintem. Pronásledovaní křesťané se vyznačovali odvahou, vytrvalostí a věrností až na smrt a vírou ve vzkříšení a věčný život. A právě toto je pro návštěvníka výřečným, často strhujícím svědectvím.

Počátkem září 2023 Papežská komise pro sakrální archeologii svěřila naší Rodině Panny Marie péči o Priscilliny katakomby. Před námi zde přibližně 80 let působila kongregace sester benediktinek, již v roce 1936 založil Mons. Giulio Belvederi. Benediktinky žily v klášterní budově vedle katakomb, ve které nyní bydlíme i my. Kromě jiného poskytovaly návštěvníkům průvodcovské služby, než se pro svůj pokročilý věk tohoto apoštolátu v roce 2022 vzdaly. V roce 1943 se odehrály dvě důležité události z počátků jejich působení, které v mnoha lidech zanechaly vděčné vzpomínky na toto mimořádné místo.

Narízením papeže Pia XII. byly římské katakomby za druhé světové války otevřeny jako protiletdecké úkryty, v nichž našly útočiště stovky rodin, včetně těch

z přilehlého okolí města, a mohly se tak zachránit.

Když německá vojska na podzim roku 1943 obsadila Řím, Svatý otec vyzval městské řeholní řády, aby otevřely dokořán dveře svých klášterů všem, jejichž životy byly v ohrožení. Benediktinky v Priscilliných katakombách tak poskytl útočiště stovkám vojáků a civilistů různého původu a náboženství i za cenu obrovských obětí. Sestry především šikovně využívaly svoji tiskárnu, která ve skutečnosti sloužila Papežskému institutu pro sakrální archeologii, k výrobě falešných dokumentů pro mnohé Židy a jiné pronásledované lidi, což jim umožnilo utéct do zahraničí a zachránit si život. Benediktinky měly v klášteře téměř vždy ubytované „hosty“, kteří se – na dohodnutý signál – v případě nebezpečí rychle stáhli do katakomb. Byl mezi nimi např. profesor Giorgio Del Vecchio, docent právní filosofie a rektor Římské univerzity, jehož tehdejší režim diskriminoval pro jeho židovské kořeny, a jeho manželka, německá archeoložka Dr. Hermina Speierová, již Pius XI. v roce 1934 pověřil reorganizací fotografického archivu Vatikánských muzeí. Stalo se tak po jejím vyloučení z Německého archeologického institutu v Římě, jelikož měla židovský původ. U benediktinek bydlel také židovský továrník z Benátek Lorenzo Camerino se svojí manželkou a pětiletou dcerou Franceskou. Všichni tři se nastě-

hovali do dvou maličkých nenápadných pokojů v horní části domu, kde zůstali až do osvobození Říma. Při náletech často museli spěchat do odlehlých chodeb katakomb a zůstat tam, dokud poplach neskončil. Sestry je několikrát zachránily i při raziích, přičemž riskovaly své vlastní životy. Stalo se například, že když němečtí vojáci zase jednou prudce bušili na bránu, matka Marie Serena, vikářka generální představené, pocházející z německého města Lindau, se jim odvážně postavila a v jejich společném mateřském jazyku se s nimi dala do řeči, čímž vetřelce zdržovala, až si byla jistá, že se Camerinovi dostali bezpečně do svého úkrytu. „Vrátíme se se psy, pak určitě ty Židy najdeme,“ vyhrožovali vojáci, ale rodinu nikdy nevyptávali. Camerinovy však s klášterem navždy spojilo hluboké a upřímné přátelství.

V tomtéž válečném roce 1943 se dole u hrobů mučedníků v Priscilliných katakombách odehrála další významná událost. Uprostřed okupovaného Říma skupina osmi děvčat 28. prosince tajně složila skautskou přísahu v přítomnosti dominikána P. Agostina Ruggiho d'Aragona. Tak se zrodilo společenství AGI – Sdružení skautek Itálie. Bylo to jako semínko v zemi, nenápadný začátek, který však dal do pohybu velmi vzácné hnutí, jež brzy strhlo tisíce děvčat v celé zemi. V souladu s křesťanskými principy skautingu se děvčata a mladé ženy ve spolupráci s katolickou církví, rodinami a školami věnovaly výchově a formaci italských dívek.

Všichni jsou srdečně vítáni!

Pro naše společenství je ctí, že již rok můžeme pracovat v Priscilliných katakombách. Otec Alfons Maria Herre z Německa, který je rektorem tohoto místa, a též někteří bratři a sestry absolvovali intenzivní kurz křesťanské archeologie v rámci přípravy na svůj nový úkol – provádět poutníky a turisty po katakombách. Ačkoliv v našich misijních stanicích jsme to obvykle my, kdo chodí za farníky a lidmi, kteří hledají víru, zde k nám misie ze všech kontinentů přichází takřkajíc do domu. Samozřejmě,

Benediktinky od Priscilly

Zbožná mince, která se stává symbolem Jubilea

Dvanáct milimetrů v průměru, slitina kovů bez nominální hodnoty. To jsou fyzické charakteristiky mince, kterou Vatikánská apoštolská knihovna vybrala mezi 2 000 mincemi, jež má ve svém držení, k oslavě Jubilea 2025. Úžasná historická a symbolická hloubka, kterou tato drobná mince obsahuje, se odhaluje ve slovech Eleonory Giampiccolo, ředitelky Numismatického oddělení Vatikánské knihovny, která nám představují srdce poutnické senzibility středověku.

„Svatá Tvář“

Jedná se o „drobečka“ z římské mincovny, vydaného za pontifikátu Mikuláše V. Parentucelliho (1447–1455) u příležitosti Jubilea roku 1450. Zatímco na reversu jsou klíče a legenda NI PP V, Nicolaus Pontifex Pontificum Quintus, na aversu je vyobrazena „Svatá Tvář“ neboli Veroničina rouška. Je z ní cítit něco z ducha, který povzbuzoval poutníky, jež ze všech koutů Evropy ve středověku toužili dojít k hrobu apoštola Petra i apoštola Pavla. Zmínka o Svaté Tváři totiž evokuje jednu z nejvýznamnějších relikvií křesťanství v Evropě ve středověku, uchovávanou ve Vatikánské bazilice, jejíž poutě byly nejvýznamnějším fenoménem.

Význam vykopávek nařízených Piem XII.

Pokud jde o numismatickou sbírku, zásadní byl přínos archeologických vyko-

pávek v oblasti oltáře Vatikánské baziliky, které zadal Pius XII. a které probíhaly v letech 1940–1949. Ty vynesly na světlo, co bylo uznáno za první hrob svatého Petra, a pozůstatky náhrobku v prostoru, který od 1. století zaujímal pohansko-křesťanská nekropole. A v blízkosti hrobu se znovu objevily také mince uchovávané ve sbírce Vatikánské knihovny, které svědčí o účtě ke „knížeti apoštolů“, již vyjadřovali poutníci ze všech koutů Evropy až do stavby nové Vatikánské baziliky zahájené Juliem II. v roce 1506.

Nový katalog již brzy

Ve fondu nazvaném *Hrob svatého Petra* je dohromady shromážděno asi 2 000 mincí. Jejich seznam se souhrnným popisem sestavil tehdejší konzervátor Camillo Serafini v příloze svazku *Esplorazioni sotto la confessione di San Pietro in Vaticano eseguite negli anni 1940–1949*. Zprávu redigovali B. M. Apollonj Ghetti, A. Ferrua, E. Josi. E. Kirschbaum a byla vydána v roce 1951. Avšak během roku 2025 bude díky podpoře *Istituto per le Opere di Religione* (vatikánské banky) a spolupráci několika italských a zahraničních vědců knihovna konečně moci vydat nový vědecký katalog.

Mince, která urazila jen krátkou cestu

Počet mincí je z hlediska nálezů významný, ale představuje jen velmi malé

procento těch, které byly průběžně zanechávány u hrobu svatého Petra nebo v jeho blízkosti. Ve skutečnosti je známo, že je denně sbírali uklízeči baziliky. Ze zprávy kardinála Jacopa Caetaniho degli Stefaneschi navíc víme, že jen ve Svatém roce 1300 činil počet mincí darovaných apoštolovi a sebraných zaměstnanci 30 000 florénů. Denáry, groše, šilinky představují skromné obětiny s malou vnitřní hodnotou, s výjimkou zlatého tremise z mincovny v Lucce, který podle tradice věnoval Karel Veliký při jedné ze svých cest do Říma. V mnoha případech jsou zcela zničené, ale svědectví o rozšířeném používání mince jako zbožného daru zůstalo nedotčeno. Šlo o oběť, kterou poutník během cesty s láskou uchovával, aby ji po příchodu věnoval u hrobů a oltářů jako připomínku místa svého původu a jako vzpomínku na zážitky z pěší cesty. V tomto smyslu, jak zdůrazňuje Dr. Giampiccolo, malá mince vybraná jako „protagonista“ Jubilea, které právě prožíváme, byla vyražena v římské mincovně, urazila tedy jen krátkou cestu a může nám připomínat, že kromě délky a únavy cesty je to hlavně správné rozpoložení mysli, které otevírá zkušenost víry.

Fausta Speranza, Vatikán

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html

(Redakčně upraveno)

není možné, aby naše domácí komunita, která je pověřena celkovým řízením Priscilliných katakomb, sama převzala všechny prohlídky, potřebnou logistiku, nově zřízenou prodejnu devocionálií a suvenýrů, jakož i úklid celého areálu. V současnosti proto zaměstnáváme šest archeologů, s nimiž – díky dobré spolupráci – nabízneme prohlídky v italštině, angličtině, španělštině, francouzštině, němčině, slovenštině a ruštině. Každý den se takto koná nejméně 14 prohlídek (každá trvá 45 minut) a skupiny návštěvníků mají možnost zúčastnit se také mše svaté v bazilice San Silvestro. Bazilika se nachází hned naproti, na druhé straně ulice Via Salaria.

Kromě velmi zajímavých historických faktů chceme skupinám v Priscilliných katakombách zprostředkovat zejména náboženský aspekt jedinečných uměleckých

pokladů raného křesťanství. Modlíme se za naše návštěvníky a těší nás, když někdo spontánně zazpívá píseň u nejstaršího obrazu Panny Marie anebo když u hrobů poutníci najednou pocítí potřebu pomodlit se za své zesnulé. Je to

P. Agostino s osmi zakládajícími členkami AGI před Priscillinými katakombami

vzácné, když po prohlídce padnou otázky o smrti a zmrtnýchvstání anebo když se do rozhovoru dostane téma o pronásledovaných a utlačovaných křesťanech dnešní doby. Nedávno se rovněž kdosi zajímal, kde mučedníci čerpali sílu projevit svoji věrnost, když dnes v době míru my sami máme sotva odvalu postavit se za křesťanské hodnoty.

Dotek milosti v mnohotvárném apoštolátu

Historička Clara Scalco, která s námi spolupracuje od dubna 2024, zažila viditelnou proměnu návštěvníka katakomb, když 19. května zastupovala kolegyni.

„Byla jsem dost nervózní, protože to byla moje první španělská prohlídka. Všimla jsem si ve skupině muže, jehož všechno zajímalo a kladl mnoho otázek.

Jen žasl a brzy se spokojeně usmíval, ačkoliv já si během prohlídky zpravidla nikdy nedovolím vyslovit teologické poznámky, protože to neodpovídá mému akademickému vzdělání a úkolu. Jako rozená římská křesťanka však upřímně a otevřeně hovořím o tom, že pro mě osobně se v katakombách nacházejí hluboké a dojímavé aspekty křesťanství a že fresky jsou plné naděje pro nás všechny.

Na závěr mě ten muž oslovil přímo: „Věříte?“ – „Ano,“ odpověděla jsem. „Skutečně věříte?“ zeptal se znova. „Ano, věřím,“ odpověděla jsem přesvědčivě, načež on vážně řekl: „Po této prohlídce věřím i já o něco více!“

Před prohlídkou často vidíme na stinném nádvoří čekat směs různorodých lidí: kněze sedící vedle rodin, poutníky vedle skupiny turistů, z nichž mnozí jsou rovněž věřící, jak se to obvykle ukáže až později. Studenti umění a archeologie mají, samozřejmě, vždy mimořádný zájem a běžně se stává, že se návštěvníci vrátí a někoho s sebou přivedou.

Tak to bylo například v případě skupiny devíti Němců, které přivedla jistá nadšená paní: „Víte,“ vysvětlovala u pokladny, „byla jsem tu již tolikrát, protože Priscilliny katakomby jsou mojí srdeční záležitostí. Studovala jsem archeologii, a proto sem musí přijít bezpodmínečně i všichni moji studenti.“

V dubnu 2024 zažila sestra Helena další zajímavou příhodu: „Po doprovázení jedné třídy z Říma mě jejich průvodkyně, řeholní sestra, požádala, zda bychom se žáky mohly navštívit i naši kapli. Souhlasila jsem, a tak jsem pozvala mladé, abychom se společně pomodlili před svatostánkem Otče náš a Zdravas, Maria. Jak jsem byla překvapena, když mi potom jeden šestnáctiletý chlapec potichu říkal: »Já jsem se ještě nikdy v životě nemodil.«“

Jak se Zuzana dotkla srdce

Priscilliny katakomby jsou pro některé vyvrcholením jejich prohlídky Říma a jsou místem, které přitahuje také hledající a ateisty. Příležitostně k nám najdou cestu i pravoslavní věřící a Židé. Michelangelo Gutierrez, který byl dlouhé roky vášnivým průvodcem po katakombách, se nám jednou svěřil, jak se mu dařilo u protestantů. Jeho svědectví nabízíme i vám:

Dcera manželů Camerinových Francesca již jako dospělá vzpomíná: „K 50. výročí kněžství Mons. Belvederiho můj otec, který v Benátkách vedl velký ateliér kamenné mozaiky, daroval kapli kláštera mozaiku Fractio Panis, jejíž originál se nachází v katakombách. Můj otec se tímto snažil vytvořit něco krásného jako poděkování za nezapomenutelnou pohostinnost sester.“

„Poutníkům, kteří navštíví Věčné město poprvé, vždy doporučuji začít prohlídkou katakomb, protože tam najdou vysvětlení počátků křesťanství v Římě, jakož i množství uměleckých a architektonických díků roztroušených po celém městě. Proto

poutníky rád beru do Priscilliných katakomb, které obvykle nejsou přeplněny. Mohou tam obdivovat nádherné fresky s biblickými motivy a v klidné atmosféře se návštěvníci mohou lépe soustředit. Před několika roky jsem měl nezapomenutelný zážitek, když jsem do Priscilliných katakomb vzal skupinu amerických vysokoškoláků. Všichni byli katolíci, kromě dvou protestantů, z nichž jeden byl synem pastora. Vešel jsem s nimi do Řecké kaple. Nachází se v ní množství fresek a obsahuje jeden z nejstarších cyklů maleb v biblické historii, a to příběh bohoboj-

né Zuzany a proroka Daniela. Dříve než jsem začal vyprávět příběh o Zuzaně, obrátil jsem se na oba protestanty: »Vy asi nepotřebujete moje vysvětlení, protože dobře znáte Bibli a určitě i tento příběh.« K mému překvapení syn pastora odpověděl, že toto vyprávění o Zuzaně v protestantské Bibli není, což vyvolalo všeobecný údiv. Povyprávěl jsem tedy příběh Zuzany zobrazený na freskách.

Na všechny hluboce zapůsobilo, jak už první křesťané v Římě znali Bibli prostřednictvím těchto fresek a jak v Zuzaně viděli svůj vlastní osud pronásledovaných křesťanů. Když jsme vyšli z katakomb, dva mladí protestanti byli stále šokováni objevením příběhu o Zuzaně a nedokázali pochopit, jak je možné, že tento text ve své Bibli nenašli, ačkoliv tento příběh byl tak známý už pro první křesťany. Velké překvapení přišlo půl roku nato, když mi můj přítel, který prováděl tyto americké studenty, řekl, že syn protestantského pastora se stal katolíkem, protože příběh o Zuzaně mu nedopřál pokoje.“

* * *

Milí čtenáři, přátelé a dobrodinci, je toho ještě mnoho, ale přesvědčte se sami! Velice se těšíme, že mnohé z vás přivítáme v Priscilliných katakombách i v Jubilejním roce 2025.

Všechny aktuální informace, otevírací hodiny a způsob registrace najdete na webové stránce www.catacombepiscilla.com. Zůstává nám už jen dodat: *Vítejte! Benvenuti!*

Z *Vítazstvo Srdca 160/2024*
přeložil a upravil -dd-

Chléb svaté Zity (11)

„Doprovodím tě domů. Chci si promluvit s paní Fatinelliovou.“ Francesca chytila Zitu za ruku a přinutila ji kráčet vedle ní.

Cestou mlčely. Zita byla myšlenkami u zloby, která se o ni pokoušela, a Francesca si v hlavě promýšlela, co řekne paní Fatinelliové.

Ta seděla v salónu a četla knihu, kterou jí včera nabídl podomní prodavač. Legenda o svaté Dorotě jí tak zaujala, že si ani nevšimla Zitina příchodu.

„Paní Fatinelliová,“ jemně ji oslovila Zita, „moje přítelkyně Francesca Bernardiniová by si chtěla s vámi promluvit.“

Paní Bianca upustila knihu do klína a zpytavě se podívala na mladou slečnu. Zнала ji z kostela. Nechýběla ani na jedné nedělní bohoslužbě. Spokojená, že má Zita zbožnou kamarádku, vstala a nabídla jí místo u stolu.

„Paní Fatinelliová, dnes se stalo něco ohavného,“ začala Francesca a všechno jí vypověděla.

Zita stála opodál a znovu si to všechno promítala v hlavě.

„Prosím vás, neposílejte už dál Zitu do školy. Ona vám určitě neřekla, že ji tam všichni mají za ubohou služku. Za zády se jí smějí, ale nestydí se přijít za ní a podsunout jí svou práci, kterou by měly dokončit. Laskavá Zita nedokáže říct »ne« a jen jí využívají. I já jsem jim trnem v očích, ale ke mně si nedovolí se takto chovat, neboť pocházím z vyšších vrstev. Kdyby mi to matka dovolila, hned bych ze školy odešla. Zita je velmi šikovná a myslím si, že pro práci komorné je už dobře připravená.“ Prosebnými očima hypnotizovala paní Biancu.

Domácí paní nevěřičně kroutila hlavou. „Netušila jsem, že tam vládnu takové podmínky,“ zarmouceně zašeptala. „Paní Modesta to toleruje?“

Francesca vzdychla a zasmušila paní Biancu do chodu školy. „Prosím vás, neprozradte mě. Nechci, aby se o mně vykládalo, že jsem klevetnice. Kdyby to vyšlo na povrch, podlé spolužačky by mi pořádně osladily život.“

Paní Fatinelliová ji pohládila po ruce. „Nebojte se, slečno, budu mlčet jako hrob. Děkuji, že jste se ujala mojí Zi-

ty. Nebýt vás...“ Do očí jí vstoupily slzy. „Opravdu mi nic neřekla. Je tichá a vše trpělivě snáší. Takovou ji znám od té doby, co k nám přišla.“ Podívala se na Zitu a povzbudivě se na ni usmála.

„Dám na vás. Zita už do žádné školy nepůjde. Vy si také promluvit se ctěnou maminkou. Myslím, že ani pro vás není takové prostředí vhodné.“

Francesca se rozloučila s paní Fatinelliovou a pevně objala Zitu. „Díky Bohu, že jsem tě poznala,“ políbila ji na líčka.

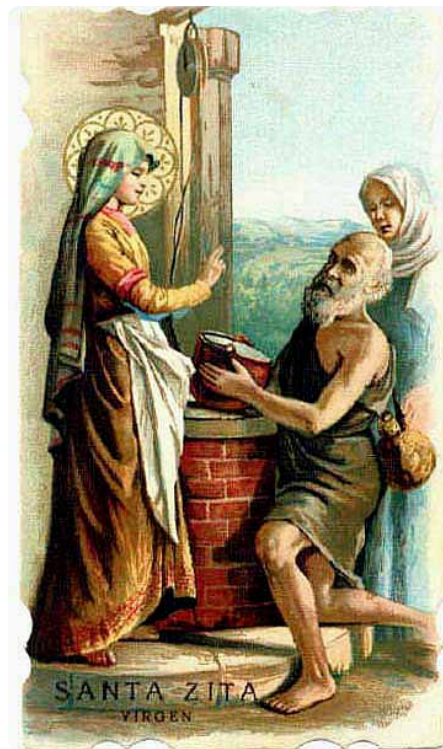
Zita zrozačtitěla. Takovou náklonnost jí dosud projevovali pouze rodiče. Pokradmu se podívala na paní Biancu. Usmívala se a Zitě se ulevilo. Srdíčko se jí totiž zachvělo obavou, že bude domácí paní zděšená.

„Slečno, kdykoli můžete Zitu navštívit. Dveře našeho paláce vám jsou otevřené,“ vyprovázela paní Bianca Francescu.

Zita se odebrala do své komůrky. Po nepříjemné události neměla chuť ani na pohár vody. Jen poklekla před kříž a v modlitbě dlouho děkovala za záchranu.

Bianca Fatinelliová odešla k oknu s hlavou plnou Francesciných slov.

Takovou nehoráznost jsem od vyhlášené školy paní Modesty neočekávala. Nebýt slečny Francesky, kdoví, jak by Zita dopadla, rozčilovala se v mysli. Proč mi Zita neřekla nic o útrapách, které jí způsobují mladé slečny? Je to hrozné. Navenek se předvádí a přitom... Pravda, do duše není vidět, ale aspoň jsem se mohla přesvědčit, že není všechno zlato, co se třpytí. Přes sklo okna viděla hvězdy, ozařující věže malebné Luccy. Odhrnula krajkovou záclonu, aby lépe viděla panorama města. Takový nádherný kraj, kde se v něm vzala taková zloba? Zakroutila hlavou. Ubohá děvčata! Přijdou do služby a ani neví jak, ocitnou se ve spárech ďábla. Jak se potom musí cítit rodiče, když v dobrem pošlou dceru do služby, a dopadne jako hříšnice. Zatáhla záclonu. Před očima se jí mihl obraz dne, kdy k nim přišel pan Buonarotti s malou dcerkou. Byla trochu naštvaná, že se až tak okatě rozhlíží po domě a vyptává se. Nyní to pochopila. Obyčejný rolník měl víc rozumu než všichni vznešení lidé v Luce. Kdyby

se každý rodič takto staral před tím, než dá své dítě do služby... Ani já nejsem dostatečně rozumná. Naletěla jsem na vynikající pověst školy, sladký úsměv paní Modesty a klidně nechala Zitu vstoupit do hříšného hnízda. Ach, kéž mi to Zita jednou odpustí!

9. KAPITOLA

Zita se učí vařit

Z brány kostela svatého Frigidia vycházel dav lidí. Každý byl z nedělní mše nadšený. Kněz měl dojemné kázání, které zasáhlo každé srdce, ale i probudilo jejich svědomí. Na dvorku před kostelem postávali žebráci s nataženou rukou po almužně. Zita rozdala všechny drobné, které si nechala z výplaty. Jinak ji téměř celou opět poslala rodičům.

„Pochválen buď Pán Ježíš Kristus,“ zvolala, když zahlédla Francescu.

„Na věky amen. Tak ráda tě vidím,“ přistoupila k ní a stiskla jí ruku.

Paní Fatinelliová právě vyšla z chrámu. Spatřila děvčata, pousmála se a něco zašeptala manželovi. Ten jen smutně přikývl. Biančino skákání okolo služby mu začalo vadit.

Francesca chytila maminku pod paži a společně přišly k paní Biance.

„Paní Fatinelliová, to je moje maminka.“

Ačkoli je Lucca nevelké město, ne všichni se v něm znají. Paní Bianca se usmála na paní Bernardiniovou. „Máte šlechtitou dceru. Doufám, že vám řekla, jak velký skutek lásky vykonala.“

„Ano! Nebyla jsem nadšená, ale hned jsem ji ze školy odhlásila. Nebudu přispívat tam, kde se daří zlu!“ rozhořčeně prohlásila paní Marietta.

„Souhlasím. Dobře jste udělala. Ani naše Zita už tam nikdy nepůjde. Doteď mám husí kůži při pomýšlení, do jakého doupěte zla jsem ji poslala. Stále je služkou, na komornou ještě nedozrála, ale časem se naučí všemu,“ rozpovídala se paní Fatinelliová. „Nevíte o nějaké škole pro kuchařky? Chtěla bych Zitu zasvětit i do vaření. Chléb už sice upeče sama, což se přiučila od naší Marisy, ale chybí jí zručnost.“ Obrátila se s důvěrou na paní Bernardiniovou.

„Můžete ji poslat k nám. Adua je velmi zručná, trpělivá a pokrmy, které připravuje, se dají nazvat delikatesami,“ vstoupila do rozhovoru Francesca. „Maminko, souhlasila byste?“

„Jistě, drahé dítě, budu ráda, když pomůžeme.“

„Nerada bych vás obtěžovala,“ namítla paní Bianca.

„Jaké obtěžování, když to má pomoci!“ vykřikla Francesca, až se zastyděla. Pomýšlení, že se bude denně potkávat se Zitou, rozradostnilo její srdce tak, že se neovládla.

„Takže jsme dohodnuté. Zítřejší ráno čekám Zitu u nás,“ usmála se paní Marietta na paní Fatinelliovou a rozloučila se.

Zita to všechno vyslechla, a i když se jí nikdo na nic neptal, nejradši by se znovu rozběhla do chrámu a poděkovala za štědrost. Tolik laskavosti si od paní ani neza-

sloužím, vždyť jsem jen chudá služka, říkala v srdci tomu, který je s ní neustále, ať hovoří, mlčí anebo pracuje.

„Děti, pojďte,“ zavolala na Pagana a Isabellu. Páni už kráčeli k paláci, měli by je doběhnout.

„Kázání bylo krásné, že?“ rozplývala se paní Bianca.

„Hm,“ pan Guglielmo byl na odpověď skoupý.

„Můj muži, co se ti stalo? Jsi zachmuřený od té doby, co jsme vyšli z kostela. Něco tě trápí?“

„Bianco, nemyslíš, že věnuješ Zitě příliš energie? Nejdřív škola pro ruční práce a komorné, nyní ji chceš zase naučit vařit. Jen mrháš časem. Uvědom si, že jsme ji přijali jako služku,“ řekl mrzutě.

„Nechápu, proč jsi najednou tak nevrlý. Už jsi zapomněl, jak se starala o nebohou Fionu? Přitom jí ztrpčovala život téměř do poslední chvíle. Kde se měla naučit její povinnosti? Copak jsem komorná?“

„Nechtěl jsem tě zesměšnit ani urazit. Jen si myslím, že neuděláš ze Zity všestrannou služku. Anebo jí tak důvěřuješ, že jsi ochotná ji zasvětit do celého chodu domácnosti?“

„Guglielmo, jsou naše děti vychované špatně? Nejsou. A víš proč? Protože se jim Zita plně věnovala. Doteď nezapomenu, jak jsem se styděla, když děti prosily, abych jim koupila růženec. Ani mě, ani tebe nenapadlo, že bychom je měli tuto modlitbu naučit. Kromě toho je tichá, trpělivá, pracovitá, neklevetí,“ rozhořčila se.

Nedávno za ní přišla kuchařka Marisa se slzami v očích. Klekla si před ni a vyznala, že jí něco zatajila a nyní se stydí. Když se zeptala, co se stalo, Marisa jí řekla o bolavé ruce a to, že Zita nelenila vstát brzy ráno, aby místo ní upekla chléb.

„Ruka tě ještě bolí?“ podívala se na ni s obavou.

„Milostivá paní, mažu si ji každý den mastí, kterou mi Zita koupila,“ po tváři se jí kutálely slzy. „Je chudá, a přece neváhala mi z drobných, co si nechala pro sebe, koupit mast.“

Bianca zůstala jako opařená. Zita by rozdala i srdce, kdyby mohla. Ach, já bídná, zaúpěla v duchu nad svou nevídmavostí.

Marisa pokračovala: „Nyní se však do Zity pustilo ostatní služebnictvo. Když se dozvěděli, že mi takto pomohla, přenechávají jí své povinnosti, a ještě se posmívají, když to mlčky, s úsměvem udělá a poděkuje jim, že do ní vložili svou důvěru,“ žalovala Marisa v dobrém. Paní Fatinelliová přece musí vědět, co se v domě děje.

„Je dobře, že jsi mi to řekla. Zita si zaslouží víc úcty,“ přikývla paní Bianca a vážně začala uvažovat nad tím, že z ní co nejdřív udělá komornou. Doteď váhala. I když Zita vše dělala velmi pečlivě, vždy ji uvnitř cosi říkalo „ale“.

„Ty jsi paní domu, udělej, jak myslíš,“ uzavřel rozhovor pan Guglielmo. Neměl vůbec chuť bavit se o služebnictvu.

Zita vstala zároveň se svítáním. Plná radostí, že se bude učit vařit, nemohla dospat. Byla tak vděčná! A znovu, když poklekla před křížem, vroucně děkovala za domácí pány, Francescu a všem vyprošovala zdraví těla i duše.

Potom se převlékla z vlněné noční košile do šedých šatů a na nohy si natáhla pletené punčochy. Dlouhé havraní vlasy si sepнула do jednoduchého copu a vyšla z pokoje.

Přešla do salónu, aby zkontrolovala, zda není potřeba vyměnit ubrus za čistý, hadříkem rychle setřela stůl u pohovky, protřepala ozdobné polštáře a setřela i vyřezávanou truhlu a skříň. Potom se prosmýkla dvorem do kuchyně.

Marisa se už točila kolem pece. Zita vzala nůž a úhledně nakrájela chléb na krajíce. Vložila je do slaměného košíku a přikryla lněným vyšivaným ubrouskem.

Do kuchyně vešla Rebecca. Koza byla dnes neklidná, stálo ji to hodně sil, aby se konečně dala podojit. „Člověk přijde téměř o život a co z toho má?“ nadávala hned na prahu.

„Dostáváš přece plat,“ vzala od ní Marisa nádobu s mlékem.

„Plat... Vždyť ano, ale jak se musím nadřít, abych ho dostala! A oni,“ prstem

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Jak můžeš říkat svému bratru: »Bratře, dovol, ať ti vyndám z oka třísku«, a sám nevidíš ve svém oku trám! Pokrytče! Napřed vyndej ze svého oka trám, a teprve potom budeš dobře vidět, abys mohl vyndat třísku z oka svého bratra. Není dobrý strom, který dává špatné ovoce, ani za-

se špatný strom, který dává dobré ovoce. Každý strom se pozná po vlastním ovoci. Z trní nesbírají fíky a z bodláčí nesklízejí hrozny. Dobrý člověk vydává z dobré pokladnice svého srdce dobro, ale zlý ze zlého vydává zlo. Jeho ústa mluví to, čím přetéká srdce.“

ukázala směrem k paláci, „nepohnou ani brčkem a žijí si...“

„Závist je hřích, buď spokojená s tím, co máš, a nerouhej se,“ laskavě ji napomenula Zita a obrátila se ke kuchařce: „Mariso, chléb je nachystaný, co paní Bianca přikázala připravit na snidani?“

„Jako vždy. Plátky sýra a šunky, čerstvou šťávu a pro děti teplé mléko.“

Zita beze slov vzala sýr, aby ho nakrájela. Marisa mezitím ohřála mléko, a když na oválnou mísu naložila i plátky šunky, nalila čerstvou šťávu do džbánu a do menšího teplé mléko.

Zita to všechno odnesla do salónu, položila na stůl a potom šla k ložnici paní Fatinelliové. Nesměle zaklepala na dveře, a když zaslechla „volno“, vešla dovnitř.

„Paní moje, stůl je nachystaný, mám vzbudit děti?“ zeptala se.

„Jistě, čekají na ně povinnosti. Ale nejdřív mi uprav drdol,“ odpověděla paní Bianca, aniž by se odvrátila od velkého benátského zrcadla.

Zita česala paní Biancu velmi ráda. Vzala hřeben s jemnými štětiniemi a česala její dlouhé hnědé vlasy, mezi nimiž se už sem tam objevily stříbrné nitky. Vlasy potom sepnula ozdobným hřebíčkem.

„Děkuji,“ usmála se na ni paní Bianca, „běž vzbudit děti.“

Dětem se nechtělo vstávat, ale Zita nepolevila, přičemž je napomínala, aby se nezapomněly pomodlit a poděkovat za dar nového dne.

„Ty jsi stále tak čiperná,“ zívla Isabel-la, „a dnes i veselá. Co se děje?“

„Jdu se učit vařit, velmi se těším,“ pohladila ji Zita po rozčuchaných vlasech.

Isabella jen přikývla a popošla k měděné míse s čerstvou vodou. Zita ji nechala o samotě, vždyť už se blíží do věku mladé slečny a nepotřebuje, aby nad ní někdo stál.

Paní Fatinelliová už seděla za oválným stolem v salónu. Zita se přišla rozloučit.

„Jen běž, oči ti září, jistě se už nemůžeš dočkat.“ Paní Bianca ji pohladila pohledem a dodala, aby si cestou do domu Bernardiniových dávala pozor.

(Pokračování)

*Přeložila -mv-
(Redakčně upraveno)*

„Nebud'te Ježíšovými přáteli jen v míru, a v době boje nepřáteli.“

(Sv. Cyril Jeruzalémský)

Ježíš trpěl za všechny lidi. Kříž – to není žádná vidina. Kdyby na kříži jen zdánlivě zemřel, byli bychom jeho křížem jen zdánlivě zachráněni. Nikoliv. Jeho kříž není žádná fantazie, nýbrž krutá skutečnost. Naše spása tedy není žádný mýtus, ale skutečný vykupitelský dar.

Hlásím se ke kříži našeho Pána Ježíše Krista. Vím však také o jeho slavném zmrtvýchvstání. Kdyby Ježíš zůstal jen Ukřižovaným, neviděl bych žádný smysl v tom, abych vyznával kříž. Ale po kříži následuje zmrtvýchvstání.

Nechybi pro to věrohodných svědků. I ty máš být svědkem zmrtvýchvstání. A když kříž navštívil i tebe? Snaž se, abys nezradil ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Pána!

Nebud' v době pokoje jeho „přítelem“, ale v době boje nepřítelem kříže. Ježíš, který byl bez viny, byl pro tebe ukřižován. A co ty? Byl bys ochoten nechat se ukřižovat?

On, náš Pán, rozpiná na kříži své paže, aby objal všechny končiny země svou vykupitelskou láskou. Bůh a člověk rozpráhl své lidské ruce, ale jeho božské ruce upevnilly nebesa, jak je napsáno v Žalmu 33.

Z katechezí sv. Cyrila Jeruzalémského (kolem 315–386)

Mariánské společenství Večeřadla Křenovice u Kojetína Vás co nejsrdečněji zve na **NOČNÍ EUCHARISTICKÉ PROCESÍ NA SVATÝ HOSTÝN** konané **v pátek 11. dubna 2025 od 21.00 hod. za účasti Mons. Antonína Baslera.**

Úmysly procesí: za odčinění urážek způsobených Trojjedinému Bohu a Panně Marii; za svatost kněží a zachování pravé katolické víry; za obrácení českého národa a návrat ke křesťanským kořenům; za účastníky procesí a jejich rodiny; za mír v lidských srdcích a na celém světě.

ORGANIZACE POUTĚ: 21.00 hod. – zahájení procesí z parkoviště v Bystřici pod Hostýnem (u hřbitova) • **00.00 hod. – mše svatá v bazilice na Svatém Hostýně** (hlavní celebrant Mons. Antonín Basler). Po skončení mše svaté bude následovat odvoz poutníků autobusem na parkoviště v Bystřici pod Hostýnem.

Pro ty, kteří se nemohou pěšího výstupu zúčastnit ze zdravotních důvodů, bude připraven paralelní program v bazilice na Svatém Hostýně od 21.30 hod.

Bude vypraven autobus, do kterého můžete nastoupit na těchto místech: KOJETÍN – od kostela Panny Marie v 19.45 hod. • KROMĚŘÍŽ – od kostela sv. Jana ve 20.00 hod. • HULÍN – autobusová zastávka na nám. Míru ve 20.15 hod. • HOLEŠOV – autobusové nádraží ve 20.30 hod. **Zájem o autobus je nutné předem nahlásit na telefon 606 484 928.**

Po skončení programu na Svatém Hostýně se vrací autobus stejnou trasou nazpět. Informace také na www.veceradlo.cz. Těšíme se na Vás!

Mgr. Marek Dunda, Th.D., spoluzakladatel společenství FATYM, iniciátor vývoje modelu lidových misí pro Českou republiku, publicista a dříve koordinátor tiskového apoštolátu A. M. I. M. S., koordinátor a dříve šéfredaktor časopisu **Milujte se!** a vícekoordinátor křesťanské internetové televize TV-MIS povede v sobotu **8. 3. 2025 od 9 do 13 hodin POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU** (duchovní cvičení formou rekolekce) v přístavbě u kostela sv. Prokopa v Praze-Braníku, Školní ulice 1842/3a, vstup zelenou bránou přes zahradu u kostela. Téma duchovní obnovy: **„Pane, ať vidím“**. Vstupné dobrovolné, nemusíte se přihlašovat předem. Více na www.farnostbranik.cz. **Kontakt:** P. Jan Pata, tel. 733 741 003.

Pondělí 3. 3. 2025

6:05 Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Zdeněk Papoušek **7:05** Setkání: Pavla Lowentalová **7:15** Cena Celestýna Opitze: Brno, sál Konventu Milosrdných bratří **8:25** Viděli jsme 5+ **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Múzy církevních škol: Katolické gymnázium Třebíč **9:25** Outdoor Films s Jiřím Pěluhou: Létání na větronicích **10:55** Zmknutí na východě **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev: Bláznova obhajoba **13:25** Kambodža pohledem zblízka **14:00** Otevřené chrámy **14:15** Noční univerzita: Prof. Jan Konvalinka - Od HIV ke covidu: Co jsme si odnesli a co nám to vzalo **15:45** Beatus: Původ Svatojakubské cesty **17:00** Dokořán: S Ondřejem Rumlem **18:00** Sedmihlášky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:05** Příběhy Starého zákona: Kain a Abel **18:11** Svedectvá života: Sr. Michaela Mihálová DKL - Šaňa [P] **18:20** Vitráže v kapli Ducha Svatého **18:45** Zahrada písničkářů: Vesla - Jiří Lukš a Stanislav Valach [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Dům ze skla? [L] **21:05** Poutníci času **21:25** S chutí přes práh: Českomoravská Fatima v Kocliřově **21:50** K jádru věci: S Pavlem Fischerem **22:50** Obchod s migranty **23:20** V souvislostech **23:40** Příběhy psané životem: Neobyčejný dar **0:20** Absolventi: Júlíus Michník **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 4. 3. 2025

6:05 Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a P. Mgr. Roman Frič **7:10** Mosambik - Jsem vnitřní uprchlík **7:40** Nebojte se...! Ptejte se kněze **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** V souvislostech **9:35** Dolní ročov **9:45** Na Cyrilometodějské stezce: Bunč - Velehrad **10:00** Noční univerzita: Svěcení žen **11:00** Oázy Perlového ostrova **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Jan Bula - Mučednická smrt a proces blahohřešení **13:10** Hlubinami vesmíru s dr. Soňou Ehlerovou: Galaxie a mezihvězdná hmota **14:00** Blízko nebe **14:30** Tiché hrozby - Blízký vesmír **15:00** Když bolí tělo: Infekce **16:05** Muzikanti, hrajte: Miločanka **17:10** Lúky - obec v neustálém pohybu **18:00** Sedmihlášky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:05** Příběhy Starého zákona: Noe a potopa světa **18:10** Cirkus Noeland: Roberto, Kekulín a kouzelné hodiny **18:35** Dopisy z rovníku **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Daruj písničku [L] **21:05** Terra Santa News: 26. 2. 2025 **21:25** Moudrost mnichů: Recept na samotu **21:40** Můj chrám: Prof. MUDr. Králíčková Milena, Ph.D. a Arkýřová kaple v pražském Karolinu **22:05** Má vlast: Bouzov **23:30** Příběhy psané životem: Sem českého miliardáře **0:20** Hlubinami vesmíru s dr. Soňou Ehlerovou: Galaxie a mezihvězdná hmota **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 5. 3. 2025

6:05 Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a manželé Kalčíkovi **7:10** Z duše země zrozená...: MFF Strážnice 2024 **8:45** Viděli jsme **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Do varu s Maxem Kašparů: Krize životních hodnot **10:20** Kaplani naděje: Sr. Anna Vendula Malichová **10:35** O starých Starých Hamrech **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Viděli jsme [P] **12:10** Dokořán: S Marií Retkovou **13:00** Zambie: Řemesla Dona Boska **13:15** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY - Misijní stanice na náhorních rovinách **13:40** Středověký jarmark v Ostravě **14:00** Za obzorem: Vendula Pavláčková buduje ordinaci v africké buši [L] **14:30** V pohorách po horách: Vršátec - Bílé Karpaty **14:40** Svedectvá života:

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Sr. Grácia Beranová DKL - Mendryka **14:50** Dům ze skla? **16:00** ARTBITR - Kulturní magazín **16:15** Libanon - Světlo v chaosu **16:45** P. Vojtěch Kodet - Postní obnova: Modlitba, půst a almužna (Mt 6,1-6.16-18) **17:30** Mše svatá - Popeleční středa: Český Těšín, kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova [L] **18:35** Sedmihlášky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:40** Příběhy Starého zákona: Babylonská věž **18:45** Strýček Emu: Zavařeniny **19:00** Velké ticho v Poličanech **19:20** Terra Santa News: 5. 3. 2025 [P] **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:45** Můj chrám: Inga Petryčka, podnikatelka a politička, a katedrála sv. Klimenta v Praze **21:05** Moudrost mnichů: Recept na podařený život podle otce Leona Knabita **21:20** Za obzorem: Vendula Pavláčková buduje ordinaci v africké buši **21:55** Noční univerzita: Jděte a hlásejte [P] **23:00** Večer chval: Z přehlídky církevních škol v Odrách **0:10** Generální audience papeže Františka **0:30** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev: Bláznova obhajoba **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 6. 3. 2025

6:05 Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Anežka Káňová **7:10** V pohorách po horách: Beňuška v pohoří Nízké Tatry **7:20** Lúky - obec v neustálém pohybu **8:00** Terra Santa News: 5. 3. 2025 **8:20** Svedectvá života: Sr. Notburga Galbavá DKL - Belušské Slatiny **8:37** Brhlík **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Expedice Mingitau **9:34** Majos **10:05** Sochař Klose **10:20** K jádru věci: S Pavlem Fischerem **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Janáčkův máj - 40. ročník Mezinárodního hudebního festivalu: Klenoty evropské opery s Adamem Plachetkou **14:35** Generální audience papeže Františka **14:55** Duchovní malby: Zmrtvýchstání **15:20** Indie - Talit Penkal, Donne Dalit **16:00** Příroda kolem nás: Kulíšek nejmenší. Moták lužní, ochrana hnízda. Polní krajinou. [P] **16:20** Island - Odras Stvořitele **16:45** Výpravy do divočiny: Madagaskar, ostrov lemuru **18:00** Sedmihlášky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:05** Příběhy Starého zákona: Abraham **18:15** Ovečky: 1. neděle postní **18:30** Hlubinami vesmíru s dr. Soňou Ehlerovou: Galaxie a mezihvězdná hmota **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Benefiční koncert: Lepší oči pro Noe **22:15** Pod lampou [P] **0:20** Poutníci času: S kapelou Třehusk **0:40** Tiché hrozby - Bouřlivé počasí **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 7. 3. 2025

6:05 Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a P. Petr Karas **7:10** Rozumíme médiím?: Jak se proměnila média za posledních 10 let **7:30** Harfa Noemova: A. Dvořák: Requiem, I. část **7:50** Soláň ve vyprávění Jaroslava Haláštý **8:10** P. Vojtěch Kodet - Postní obnova: Modlitba, půst a almužna (Mt 6,1-6.16-18) **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Mír, mír, mír **9:35** Múzy církevních škol: Arcibiskupské gymnázium Kroměříž **9:45** II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu **10:00** Dům ze skla? **11:00** Poutníci času **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme

si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Daruj písničku **14:00** Mladí salesiánští misionáři 2016 - Nový Zéland **14:09** Přesah: S výtvarným a užitým uměním **15:00** Cesta kříže: Křížová cesta v hudbě a obrazech **15:55** Dokořán: S Lilian Malkinou **16:45** Buon giorno s Františkem **17:25** Můj chrám: Tomáš Hanus, dirigent, kostel Nanebevzetí Panny Marie v Brně **18:00** Sedmihlášky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:05** Příběhy Starého zákona: Sodoma a Gomora **18:10** Zlatovláška: Divadlo Viti Marčička **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Něco málo o svobodě **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Březen 2025 [L] **21:05** Moudrost mnichů: Recept na vztek a škodolibost **21:20** Poletuchy: Na skok do Liberce **22:10** Koncert kapely Žalman a spol. aneb Žalman slaví sedmdesát **23:10** Kaplani naděje: Ondřej Doskočil a Ludmila Michalová Mikšíková **23:25** Outdoor Films s Lukášem Jasenským: Horolezec s otevřeným srdcem pro druhé **0:50** S NOACHem po Izraeli **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 8. 3. 2025

6:05 Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Tomáš Hanus **7:10** Trmice **7:20** Vezmi a čti: Únor 2025 **7:35** Zachraňme kostely: Kostel sv. Markéty ve Skytalech **8:00** Hrachová polévka z Dolní Lutyně **8:05** Flešbky - Godzone podcast: Eva Hrešková - Nejdřív začni chválit doma v komůrce **8:35** Sedmihlášky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **8:40** Ovečky: 1. neděle postní **8:55** Cirkus Noeland: Roberto, Kekulín a kouzelné hodiny **9:20** Strýček Emu: Zavařeniny **9:40** Viděli jsme **9:45** Na startu **10:15** Klapka: S Arnoštem Lukešem **11:20** ARTBITR - Kulturní magazín **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu [P] **12:40** Pod lampou **14:40** Křížovatka v Příchovicích **15:35** S chutí přes práh: Dcery Božské Lásky v Opavě **16:00** Ozvěny slavností: Rožnovské slavnosti 2019 **18:00** Zamyšlení Tomáše Halíka: 1. neděle postní [P] **18:20** Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass: Svätý lékař z Moskvy **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Pálava - Pavlovské vrchy **19:45** Přejeme si... **20:05** Dokořán: S Jiřím Lábusem [P] **20:50** Dobrodružství před kamerou [P] **22:00** The Chosen (6. díl): Nepopsatelný soucit **23:00** Jak potkávat svět: S multiinstrumentalistou Michalem Žáčkem **0:25** Jazzový večer, II. část: Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka 2023 **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 9. 3. 2025

6:05 Večer chval: Živá modlitba a chvála **7:05** Století Andělky **7:20** Island - Odras Stvořitele **7:50** Zamyšlení Tomáše Halíka: 1. neděle postní **8:10** Benefiční koncert: Lepší oči pro Noe **10:30** Mše svatá: Železnice z Jičína [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Viděli jsme 5+ [P] **13:05** Kostarika: Pura Vida **14:05** Cesta kříže: Křížová cesta v hudbě a obrazech **15:00** Dobrodružství před kamerou **16:05** Dokořán: S Jiřím Lábusem **16:50** Příroda kolem nás: Bobr, škůdce nebo pomocník. Daněk evropský. [P] **17:10** P. Vojtěch Kodet - Postní obnova: Pokušení Páně (Mt 4,1-14) **18:00** Sedmihlášky (63. díl): Dojdi šohajku a Nevím si já rady **18:05** Ovečky: 1. neděle postní **18:20** Cirkus Noeland (11. díl): Roberto, Kekulín a jarní úklid **18:45** Strýček Emu: Mozek [P] **18:56** Práce jako na kostele **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Setkání: Václav Slavík - městské muzeum a stolová hora Vladař **19:45** Přejeme si... **20:05** The Chosen (6. díl): Nepopsatelný soucit **21:05** Dopisy Stephanii **23:05** Patricie Janečková a Josef Špaček v GONGU **23:55** Viděli jsme 5+ **0:20** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:35** Lednický park vypravuje **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 3. 3. o 18:00 hod.: Sacred sites: Kursi and the Miracle of the Swine

Pre kresťanov je to miesto zázraku, kde Pán Ježiš vyhnal z posadnutého muža mnoho zlých duchov.

Utorok 4. 3. o 20:25 hod.: Tajomstvá Vatikánu (Obyvatelia Vatikánu)

Dokumentárny cyklus venovaný tajomstvám Vatikánskeho mestského štátu.

Streda 5. 3. o 16:30 hod.: Svätá omša Popolcovej stredy

Priamy prenos z baziliky Santa Sabina na Aventíne.

Štvrtok 6. 3. o 16:35 hod.: Tvorivo (Postav dom)

Postav dom, zasad' strom... V relácii Tvorivo budeme stavať dom zo zápalkových škatuliek a z betónu a drobných kvietkov si vyrobíme sväteničku do našich príbytkov.

Piatok 7. 3. o 17:50 hod.: Živé obrazy (Madona)

Mater Dolorosa, Matka Sedembolestná, patrónka Slovenska. V dejinách umenia môžeme zaostriť svoju pozornosť na nescíselné množstvo zobrazení Márie pod krížom, piety, ale aj madony s dieťaťom. V novej časti Živých obrazov však ostaneme na Slovensku a priblížime si Madony výnimočného výtvarníka Jozefa Vydrnáka a jeho hru s písmom, plochou a čiarami.

Sobota 8. 3. o 20:30 hod.: Kauza Kristus

Natočené podľa oceneného rovnomenného bestselleru Leeho Strobela.

Nedeľa 9. 3. o 20:30 hod.: The Chosen / To ja som On (1. séria)

Seriál o živote Ježiša, prerozprávaný z pohľadu ľudí, ktorí ho stretli. Ježiš a jeho žiaci dokončia prípravu a odchádzajú z Kafarnauma do Samárie. Ježiš sa pri Jakubovej studni stretáva s trpiacou ženou a oznamuje jej, že je Mesias.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

1. – 8. BŘEZNA 2025

Zmena v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 2. 3.		PO 3. 3.		ÚT 4. 3.		ST 5. 3.		ČT 6. 3.		PÁ 7. 3.		SO 8. 3.	
Antifona	1136	1262	1150	1278	1166	1295	270	299	270	299	270	299	270	299
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1166	1296	271	300	272	301	271	300	272	301
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1107	1232	1198	1330	1214	1347	1229	1364
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1108	1232	1199	1331	1214	1347	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1170	1300	274	304	277	308	281	311	284	315
Antifona k Zach. kantiku	696	786	1155	1284	1170	1300	274	304	278	308	281	312	284	316
Prosby	1140	1268	1155	1284	1171	1300	274	304	278	308	281	312	284	316
Závěrečná modlitba	696	786	1156	1284	1317	1459	275	305	278	309	282	312	285	316
Modlitba během dne:														
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	275	305	279	309	282	313	285	316
Závěrečná modlitba	696	786	1159	1288	1175	1305	275	305	278	309	282	312	285	316
Nešpory:														
SO 1. 3.														
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1176	1307	268	298	269	299	268	298
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1224	1358
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1180	1310	276	306	280	310	283	314
Ant. ke kant. P. M.	695	785	696	786	1164	1294	1180	1310	276	307	280	310	283	314
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1180	1310	277	307	280	310	283	314
Záv. modlitba	696	786	696	786	1165	1295	1317	1459	275	305	278	309	282	312
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 2. 3. – 8. neděle

v mezidobí

1. čt.: Sir 27,5–8 (řec. 4–7)

Ž 92(91),2–3.13.14.15.16

Odp.: 2a (*Dobré je chválit Hospodina.*)

2. čt.: 1 Kor 15,54–58

Ev.: Lk 6,39–45

Pondělí 3. 3. – ferie

1. čt.: Sir 17,20–28 (řec. 24–29)

Ž 32(31),1–2.5.6.7

Odp.: 11a (*Radujte se z Hospodina a těšte se, spravedliví.*)

Ev.: Mk 10,17–27

Úterý 4. 3. – nezávazná památka sv. Kazimíra

1. čt.: Sir 35,1–15 (řec. 1–12)

Ž 50(49),5–6.7–8.14+23

Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.*)

Ev.: Mk 10,28–31

Středa 5. 3. – Popelční středa

1. čt.: JI 2,12–18

Ž 51(50),3–4.5–6a.12–13.14+17

Odp.: srov. 3a (*Smiluj se, Pane, neboť jsme zhřešili.*)

2. čt.: 2 Kor 5,20–6,2

Ev.: Mt 6,1–6.16–18

Čtvrtek 6. 3. – ferie

1. čt.: Dt 30,15–20

Ž 1,1–2.3.4+6

Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)

Ev.: Lk 9,22–25

Pátek 7. 3. – připomínka sv. Perpetuy a Felicity

1. čt.: Iz 58,1–9a

Ž 51(50),3–4.5–6a.18–19

Odp.: 19b (*Zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš.*)

Ev.: Mt 9,14–15

Sobota 8. 3. – připomínka sv. Jana z Boha

1. čt.: Iz 58,9b–14

Ž 86(85),1–2.3–4.5–6

Odp.: 11a (*Pouč mě o své cestě, Hospodine, abych krácel v tvé pravdě.*)

Ev.: Lk 5,27–32

BIBLICKÉ PŘÍBĚHY PRO DĚTI

365 PŘÍBĚHŮ Z BIBLE

Vypráví Sally Ann Wrightová • Nakreslili Honor Ayresová, Paola Bertoliniová Grudinová, Estelle Corkeová, Frank Endersby, Melanie Florianová, Moira Macleanová, Carla Maneová, Krisztina Kállai Nagyová, Martina Pelusová, Heather

Stuartová • Z angličtiny přeložila Veronika Kreslová

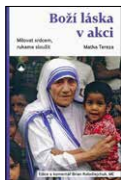
Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Pro každý den v roce najdeme v knize krátký příběh z Bible, převyprávěný pro dětské posluchače. Jedná se o výbornou pomůcku pro večerní modlitbu v rodině.

Karmelitánské nakladatelství

Váz., 197x260 mm, křídový papír, 222 stran, 399 Kč

SVATÉ ŽENY K NÁM PROMLOUVAJÍ

BOŽÍ LÁSKA V AKCI

• MILOVAT SRDCEM, RUKAMA SLOUŽIT

Matka Tereza • K vydání připravil, předmluvu a úvod napsal Brian Kolodiejchuk, MC • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka • Redigovala Markéta Protivánková • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Unikátní, dosud nezveřejněné texty Matky Terezy o Boží lásce, duchovním a tělesném milosrdenství – o tom, jak převádět lásku do živých skutků. Vlastní slova Matky Terezy, povzbuzení jednotlivcům, rodinám, bohatým i chudým na celém světě doplňují úvahy jejích spolupracovnic a aktuální otázky k zamyšlení. Autentická poselství svěťice z Kalkaty připravil s pečlivostí Brian Kolodiejchuk, editor její soukromé korespondence a postulátor jejího beatifikačního a kanonizačního procesu.

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o.

Brož., 115x180 mm, 352 stran, 499 Kč

365 DNÍ SE SVATOU FAUSTYNOU

• NEJKRÁSNEJŠÍ STRÁNKY Z DENÍČKU

Na základě polského originálu sestavila a rozšířeně české vydání připravila Kateřina Zýmová Úvodní slovo sestra M. Alžběta Siepaková • Redigovaly Ludmila Martinková a Markéta Protivánková • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

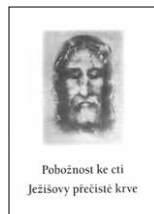
Deníček Faustyny Kowalské nás učí objevovat milosrdnou Boží lásku, kontemplotvat ji v běžném životě, což znamená jednoduše prožívat náš život s Ježíšem. Faustynina spiritualita je evangelní a žít ji může každý, bez ohledu na své povolání, vzdělání, věk či postavení. Tím, jak důvěřuje Bohu, nás Faustyna učí odpovídat na lásku Boží, jež nás předchází. Naše odpověď spočívá v plnění Boží vůle, lásce k bližnímu, církvi a Eucharistii i v úctě k Matce Boží. Knížka přináší v promyšleném řazení nejkrásnější citáty svěťice. Udělejme každý den v roce krůček vstříc k Božiu milosrdenství v naší duši.

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o.

Váz., 115x180 mm, 408 stran, 499 Kč

MODLÍME SE

POBOŽNOST KE CTI JEŽÍŠOVY PŘEČISTÉ KRVE

Pobožnost ke cti Ježíšovy přečisté krve

Těm, kdo se po 12 roků denně pomodlí sedmkrát Otče náš a Zdravas, Maria ke cti Ježíšovy přečisté krve, slíbil Božský Spasitel udělit veliké milosti. Toto zaslíbení, které obdržela sv. Brigita, bylo potvrzeno papežem Inocencem X. Modlitby Otče náš a Zdravas, Maria jsou v pobožnosti doplněny sedmi krátkými modlitbami. Pobožnost schválila Svatá kongregace Sacro Collegio de propaganda fide a papež Klement XII.

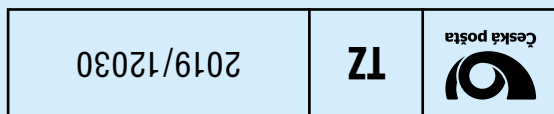
Matice cyrilometodějská s. r. o.

Druhé vydání • Brož., A6, 16 stran, 19 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

2019/12030

TZ

Česká pošta

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.